

Nr. 1 SAUSIS 1992 JANUARY

SKAUTU AIDAS

SKAUTŲ AIDAS

USPAS497-840

Postmaster: send all address changes to:
4613 W. 106 Pl.
Oak Lawn, IL 60453

Second Class Postage paid at Chicago,
Illinois

SKAUTU AIDAS THE SCOUTS' ECHO

A Lithuanian youth magazine, published
monthly except July and August by **The
Lithuanian Scouts Association**. Not for
profit Illinois Corporation.

● Office of Publication
SKAUTU AIDAS
2345 West 56 Street
Chicago, IL 60636

● Managing Editor
Albina Ramanauskiene
4613 W. 106 Pl.
Oak Lawn, IL 60453

Oficialus LIETUVIŲ SKAUTŲ S-GOS organas

Isteigtas 1923.III.15, Šiauliuose, Lietuvoje

Leidžia LSS TARYBOS PIRMIJA

Prenumerata metams - \$5.00
Garbės leidėjo prenumerata - \$25.00
Garbės prenumerata - \$10.00
[Lietuvą oro paštu - \$40.00
Prenumeratų kainos US doleriais

Redaktorius

v.s. Antanas Saulaitis, ir Pelėdų skiltis
2345 West 56 Street
Chicago, IL 60636

Administratorė
v.s. Albina Ramanauskiene
4613 W. 106 Pl.
Oak Lawn, IL 60453

Viršelyje J. Tamulaičio nuotr.

Sunkioji pīonerija Rako stovyklavietėje
Daugiau "Mūsų didžioji šeima" skyriuje

GARBĖS LEIDĖJO PRENUMERATA

v.s. Antanas Bobelis, NY

GARBES PRENUMERATA

v.s. Ona Siliūnienė, VA

V. Kalendra, Kanada

SKAUTŲ AIDĄ PARĖMĖ

Bostono vilkiukų Vyties d-vė - \$15.00
sk.vyt. Romualdas Dičius - \$20.00
Lietuvių Fondas - \$500.00



Mums trase



Kun. A. Saulaitį ir Skautų Aidą sveikina
Illinois gubernatoriaus Edgar šeima

Ačiū už tokį puikų žurnalą

Vytautas Burkūnas, Webster, NY

Geriausio linkėjimai Skautų Aido
administracijai ir visam redakcijos
kolektyvui

v.s. Antanas Bobelis, NY



KAS JIEMS PADĖS...

IRAKO SKAUTAI?

Lietuvoje naujai atkurti skautai yra mums reikalingi. Jie turi daug sunkumų sukurti skautybę. Nėra žinių, nėra vadovų nėra uniformų, nėra kitų skautiškų dalykų. Mes čia Amerikos ir Kanados skautai turime jiems padėti.

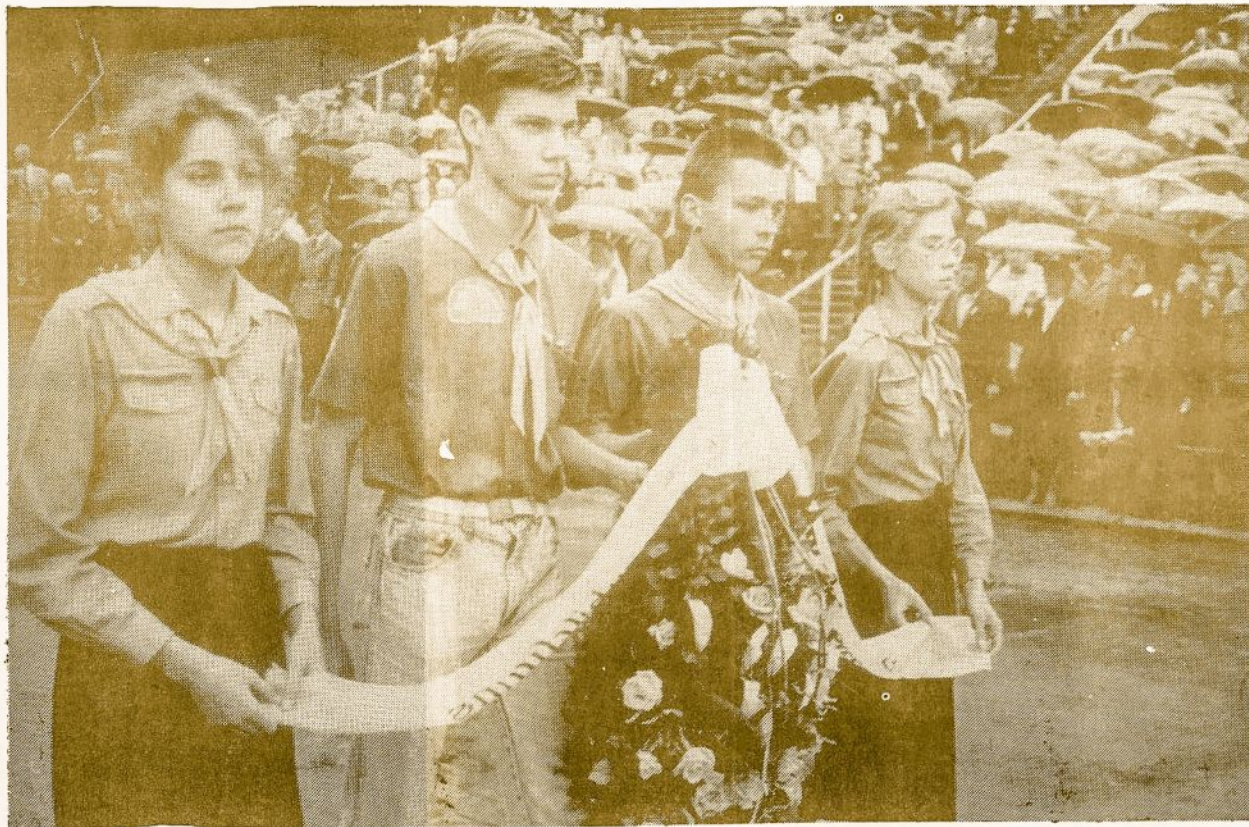
Lietuvos skautai yra mūsų tikri broliai ir seserys. Jei aš šiandien būčiau pakviestas stovyklauti amerikietiškoje stovykloje, aš turbūt visus vadinčiau jų vardais, kaip visur kitur. Bet, jei aš vykčiau į lietuvišką stovyklą (Lietuvoj ar Amerikoj), aš visus vadinčiau broliu ar sese,

nes mes esame lietuviai. Mano tikri broliai yra lietuviai, ne amerikiečiai, ne meksikonai, ne ispanai; aš esu lietuvis, tai yra logiška, kad mano broliai būtų lietuviai. Aš nesakau, kad man nepatinka kitos tautos; aš tik sakau, kad turiu daugiau bendro su lietuviais (kaip paročius, kalbą ir gimines), todėl yra natūralu su jais bendrauti. Jei mes, Amerikos lietuviai jiems nepadėsime, kas jiems padės? Irako skautai? Ne, niekas lietuviams skautams nepadės, jei mes nepadėsime. Reikia remti lietuvius skautus, nes jie yra mūsų kilmės žmonės.

Aš turiu padėti lietuviams sakutams, nes skautas yra pažadėjęs padėti savo tėvynei. Aš lietuvis ir skautybei pasižadėjau, kad aš tėvynei padėsiu, ir aš du kartus šitą pažadą atnaujinau. Per kiekvieną žodį kurį aš daviau: vilkiukų, skautų ir prityrusių skautų, aš pasižadėjau tarnauti Dievui ir Tėvynei. Jei aš šituos pažadus neišpildysiu, aš turėčiau būti nužemintas laipsniu iki vilkiuko kandidato, nes aš neatlikau savo pareigos.

Padėdami skautams, mes padedam Lietuvai. Jei mes juos užmiršime, tada pasaulis juos užmirš, nes nėra kitų, kurie Lietuvai padėtų.

Vidas Marijošius
Miško ženkle (mokykla) stovykla



„Gedulo ir Vilties“ dienos minėjime Kaune š.m. birželio 15 d. skautų atstovai neša vainiką, skirtą pagerbti 1941-ųjų metų birželio 23 d. lietuvių sukilimo Kaune žuvusius dalyvius.

Nuotr. Algirdo Kairio

IŠ LIETUVOS



Vilnius
91.11.13.

1991 m. spalio mėn. 26 d. Kauno A. Panemunės bažnyčioje tyliai, susikaupę pagerbėme s. Megos Baruiškaitės palaikus. Baltos gėlės, žvakių liepsna ir tyli, tyli vargonų muzika.

Po šv. Mišių palydėjome s. Megos palaikus į A. Panemunės kapinaites.

Atsiminimais apie s. Megą pasidalijo jos giminaitė Nijolė. At-

sisveikinimo žodį tarė LSS pirmininko pavaduotojas, vyriausia skautininkė, s. Marytė ir kitos sesės.

Dar viena Lietuvos dukra grįžo į savo gimtinę, į Nepriklausomą Lietuvą.

Tebūnie A † A s. Megai lengva gimtoji žemė Lietuva.

Alina Dvoreckienė
LS Seserija
Vyriausia Skautininkė



Palaikai dėžutėje pašarvoti Kauno A. Panemunės bažnyčioje 91.10-26.



s. Artūras Višneuskis, skautų vadovas Mažeikiuose. s. Ilonos Laucienės nuotr.



„GOTA, KELKI“ Jūrų skautai 1991 spalio 1 d. išeina į Baltiją dalyvauti „Budžio“ regatoje. Skolinta jachta „AUDRA“. Užėmė III vietą. Klaipėda.



Kada ir kur Lietuvoje suskambėjo pirmasis telefonas



Kodėl Rietave, o ne Vilniuj, ar Kaune? Todėl, kad Rietave gyvenę ir jį valdė kunigaikščiai Oginskiai, kurie jau nuo 17-to šimtmečio vaidno stambų vaidmenį Lietuvos politiniame ir kultūriniame gyvenime.

Rietave Ireniejus 1859 m. įsteigė žemės ūkio mokyklą su dėstomąja lietuvių kalba (rusai tą mokyklą uždarė 1863 m.). Jis taip pat pinigais rėmė Lauryno Jvinskio kalendorių leidimą, M. Akėlaičio knygų leidimo fondo sumanyną ir davė nemažą sumą Simano Daukanto Abėcėlei išleisti.

Ypač daug energijos ir lėšų Ireniejus paskyrė savo Rietavui gražinti ir statyti. Miestelyje jis pasistatė naujus rūmus, o prie administracijos pastato — bokštą, kuriame įtaisė laikrodį (tada tai buvo Lietuvoj retenybė), iškasė didelį tvenkinį ir nusausino pelkėtą apylinkę. Taip pat jis įrengė gėlyną su statulomis, įsodino didžiulį parką (60 ha), įtaisė šiltadaržį, kuriame augino net aukštas palmes.



Mykolas Kleopas Oginskis



Oginskių šeima davė Lietuvai 19 senatorių ir daugybę kitų įtakingų vyrų. Puz. Bagdonas Oginskis (1848-1909) įsteigė Rietave orkestrą ir muzikos mokyklą. Tame orkestre kurį laiką grojo žymus lietuvių kompozitorius Juozas Naujalis. Bagdono brolis Mykolas (1849-1902) suorganizavo orkestrą ir orkestrinę mokyklą Plungėje, kurioje mokėsi jaunas M. K. Čiurlionis.

Mykolas taip pat padėjo knygnešiams vežti lietuvišką spaudą spaudos draudimo metu.

Bagdono ir Mykolo tėvas Ireniejus Oginskis (1808-1863) pagarsėjo kaip pavyzdingas ūkininkas ir savo dvaruose panaikino baudžiavą 1835 m. (Lietuvoj baudžiava buvo panaikinta 1861 m.).



Rietavo mieste!

Rietavo miestelis 19 a. antrojo pusėj buvo labai išgražintas. Jame pastatyta viena didžiausių, Venecijos stiliaus, Lietuvoje bažnyčia, dvi mokyklos, žydų sinagoga, našlaičių prieglauda, ligoninė, paštas, policijos būstinė, pirmoji Lietuvoje taupomoji kasa ir kt.

1882 m., Oginskių įvestas, Rietave atsirado pirmas telefonas Lietuvoj. Rietavas taip pat buvo pirmoji vieta Lietuvoje, turėjusi elektrą. Sakoma, kad kunigaikštis Bagdonas Oginskis ten 1892 m. užžiebė pirmąją Lietuvoje elektros lemputę, o 1909 m. jau visas miestelis buvo apšviestas elektra!

1909 m. sausio 14 d. Rietave įsteigtas Saulės d-jos skyrius, kuriam pirmininkavo kunigaikštienė Oginskienė. Tų pačių metų vasario 8 d. vaidinta Keturakio „Amerika pirtyje“.

Rietavas žinomas jau 13 a., o 15-tame — kaip valsčiaus centras (Vytauto laikais), vėliau pavietas, seniūnija ir tėvūnija. Žemaičiai tikrai gali didžiuotis Rietavu!

Ar mokėsite Lietuvos žemėlapyje surasti Rietavo miestą? Paieškokite! O daugiau apie Rietavą ir Oginskius pasiskaitykite mūsų Lietuviškoje Enciklopedijoje ir B. Kviklio „Mūsų Lietuva“ IV t.

Sudarė
j.v.s. sesė
Dalia



PASAULIO SKAUTŲ RATE



ADMINISTRACIJA skautų sąjungose — nauja Pasaulinio biuro knygelė vadovybėms). Pirmoji dalis aptaria organizacijos sudėtį, antroji — žmonių bendravimą. Kartu pateikiami ir kursų bei seminarų planai.



NEW YORKE — ar įmanoma praktiškai skautauti, klausia "New York Times" laikraštyje straipsnelis. Vienas vadovas atsako, kad yra visiškai įmanoma tarp dangoraižių skautauti — jo vienetas mokos šaudyti strėlėmis bažnyčios rūsyje, palapines stato ant grindų, ruošdamiesi už miesto stovyklauti; didžiajame parke mokosi kompasu ir kelio ženklų. Didmiestis tinka ir specialybėms: — nueina į teatrą dramos specialybei; teisės specialybei aplanko teismus; požeminiu traukiniu važiuoja į zoologijos sodą; pilietiškumo specialybei stebi miesto valdybos posėdžius. Skautišką tarnybą atlieka valgyklose vargingiesiems; dažydami istorinių vietelių tvoras; rinkdami maisto vargšams ir knygų — negalintiems jų įsigyti. Yra draugovė ir benamių šeimų vaikams.



NIGERIJSOS sostinėje Benin skautų stovyklavietė laimėjo 1991 m. pažymėjimą už jaunimo tarnybą. 1985 pasauliniais jaunimo metais skautams buvo duota žemė, kurioje dabar yra jau tuzinas pastatų vadovų lavinimui, seminarams, studijų dienoms, užkandinė ir salė, trys aikštės žaidimams, stovyklavietė, du žuvų tvenkiniai, trys sodai ir ūkis, kuriame auginama 11 rūšių daržovių. Projektui talkino Kanados skautų sąjunga, Kanados valdžia ir keli klubai. Statoma sveikatos stotis. Skautai žinomi visoje apylinkėje už jų vykdomą projektą, kuris kelia gyventojų maitinimo, sveikatos ir visuomeninio dalyvavimo lygį.

PASAULIO SKAUTŲ fondo rėmėjų, vadinamų Baden-Powellio brolija, 29-tasis ir 30-tasis suvažiavimas įvyko Korėjoje ir Singapūre. Fondas per metus parūpina virš milijono šveicariškų frankų pasaulio skautų sąjūdžio išlaidoms. Abiems sąskrydžiams vadovavo Švedijos karalius Karolis XVI Gustavas, 925 fondo narių vieneto pirmininkas. Karaliaus palapinė su herbu ir parašu iš džiamborės buvo parduota

varžytinėse už 36.000 dol. skautų fondui.

BRITANIJOS skautai kartu su kelių tautybių skautais įlipo į Eigerio kalną Šveicarijoje, kad sukeltų lėšų Jungtinių Tautų fondui gamtos aplinkai globoti.

UKRAINOJE 42 anglai skautai ir vadovai 10 dienų stovyklavo prie Juodosios jūros netoli Odesos. Stovyklos tikslas — parodyti skautams būdingą stovyklavimo būdą ir skilčių sistemą. Stovyklos uždavinys buvo vežti žemę ir akmenis į Baptistų biblinės kolegijos kiemą.

GUDIJOJE 250 prancūzų skautų stovyklavo kartu su 150 gudų vaikų netoli Minsko. Prancūzijos skautai vyčiai surengė 10 dienų vadovų lavinimo stovyklą dvidešimčiai gudų vadovų. Stovykla ypatingai pabrėžė dvasingumą. Bažnytinės apeigos buvo ten pat išverčiamos į kitą kalbą, kad visi galėtų kartu dalyvauti.

MUSULMONAI skautai ir skautės pirmą kartą stovyklavo kaip Prancūzijos musulmonų sąjunga. Dalyvavo 80 berniukų ir mergaičių tarp 8 ir 21 m. amžiaus. Kadangi jų dauguma gyvena miestuose, jiems buvo pirma proga pažinti gamtą, atlikti tarnybinį uždavinį kaimuose (pvz. įrengti supynes aikštelėse).

ETNOGRAFINIAI ŽAIDIMAI IR ŠOKIAI

paruošė Zigmąs Kalesinskas

Šokyje gali dalyvauti neporinis
skaičius šokėjų:

Pasėjau dobilėlį,
Ant aukštojo kalnelio
Pasėjau žalialapį,
Ant aukštojo kalnelio.

Priedainis:

Dobilo žali lapai
Dobilėlio trys lapeliai. 2 kart
Dobil, dobil, dobilelio
Žirgeliams ganyt.

Išdygo dobilėlis
Ant aukštojo kalnelio
Išdygo žalialapis
Ant aukštojo kalnelio.

Priedainis.

Užaugo dobilėlis
Ant aukštojo kalnelio,
Užaugo žalialapis
Ant aukštojo kalnelio.

Priedainis.

Pražydo dobilėlis
Ant aukštojo kalnelio,
Pražydo žalialapis
Ant aukštojo kalnelio.

Priedainis.

Nupjoviau dobilėlį
Ant aukštojo kalnelio,
Nupjoviau žalialapį,
Ant aukštojo kalnelio.

Priedainis.

Šokėjai atsistoja rateliu ir
susikabina rankomis. Pradėję
dainuoti pirmą posmą, sukasi į vieną
pusę, ir mosuoja rankomis į vidų ir į
išorę.

Pradėję dainuoti priedainio
žodžius: „Dobilo žali lapai“,
nepaleisdami rankų, subėga į vidurį
rato, o per žodžius „Dobilėlio trys
lapeliai“ grįžta į pirminę padėtį.

„Dobil, dobil, dobilio, žirgeliams
ganyt“ — ratas pajuda į dešinę.

Priedainis kartojamas abu kartus
atliekamos anksčiau minėtos figūros.



Mielai Paukštytei

Aš surinksiu Tau pilną krepšėlį
Mažų, raitytų, juodų raidelių,
Smulkių, kaip aguonos grūdėliai,
Lengvų, kaip pienės pūkeliai.

Ir lauksiu iš Tavęs margo laiškelio,
Kurį Tu man parašysi ant balto,
be linijų lapelio,
Iš tų mažų, raitytų, smulkių raidelių,

Ir lauksiu, lauksiu aš Tavo greito
laiškelio,
Su mažom, lengvom, apvaliom
raidelėm,
Kurių aš Tau pririnkau pilną krepšėlį.

Sesė Paukštė

PO STOVYKLU

Tobulėti ir tobulintis visada
reikia. Juk tik paikas mano ki-
taip. Ir dar yra stovyklinių daly-
kų, kurie turi būti geresni, jei
norima tas stovyklas vadinti
skautiškuoju vardu.

Šiais laikais yra mažiau bėdų
su inventoriumi bei reikmenė-
mis, mažai rūpesčių su lėšomis,
netruksta norinčių stovyklauti.
Yra stiprios paramos iš šalies,
tėvų, bendruomenės ir k.

**Ko reikia, tai reikia: sistemini-
giau ir iš anksčiau pasiruošti**
kad tvarka būtų gera, kad prog-
rama būtų geresnė, kad užsiėmi-
mai būtų tobulesni, kad laužai
būtų turiningesni, kad apeigos
būtų prasmingesnės, kad visas
stovyklinis gyvenimas būtų dar
lietuviškesnis ir skautiškesnis.

Reikia kai ko ir atsisakyti, ir
būtinai atsisakyti; pirmiausia
„papročiai“ turi būti išsijoti, kad
pelai būtų išpūsti visų keturių
vėjų kryptimis; kad būtų atskir-
ta, kas tik „skautiška“ ir palikta,
kas tikrai skautiška!

**Stovykla turi likti ir būti tik-
ras tobulo skautiškojo ir gilaus
lietuviškojo ugdymo veiksnys.**

O dabar į darbą ligi kitų sto-
vyklų!

A. S.



SKAUTAS DARBŠTUS

Tarp visos eilės ypatybių, išskiriančių tikrą skautą iš kitų žmonių, yra *darbštumas*. Pati skautybės idėja siekia, kad skautas būtų nuolatos užimtas, ar tai dienos gerąjį darbėlį atlikdamas, pagelbėdamas namiškiams ar kaimynams, bet pirmoje eilėje sąžiningai atlikdamas savo kasdienines pareigas.

Darbštus jaunuolis niekad neturi laiko nereikalingiems dalykams. Besirūpindamas savo pareigomis, jis išvengia netinkamos draugystės, kas labai dažnai priveda prie visokių nemalonių.

Stovįs vanduo genda, o juo labiau žmogus. Tad *skautas*, norėdamas būti tikru skautu ir geru žmogum, turi nuolatos judėti ir dirbti. Nėra nieko biauresnio, kaip matyti nieko neveikiantį, nuobodžiaujantį jauną žmogų, kuris vietoj darbo sau dienai pajvairinti bando susirasti kito pakaito, kuris gali jį nuvesti į klystkelius.

Kiekvienas skautas turėtų išsąmoninti, kad darbas yra toji druska, kuri jį apsaugo nuo gedimo. Pagaliau darbštus skautas turi gyvenime daug daugiau malonumo, negu tinginys. Žinoma nėra lengva per dieną krutėti, kad ir tokioje stovykloje: saulė kepina, prakaitas akis griaužia. Bet kaip malonu, kai matai užbaigtus papuošimus ar kitokius įrengimus ir žinai, kad ir tavo rankos prie to prisidėjo. Kokie mieli tada laisvalaikiai!

Po įtempto dienos darbo nors ir trumpas nakties poilsis gaivi-

na, ir rytą skautas jaučiasi giedras, žvalus. Jis gera nuotaika pasirošęs sutikti naujos dienos naują darbą, naujus rūpesčius.

Įpratęs iš pat jaunų dienų dirbti, skautas ir ateityje tokiu liks. Ne be reikalo sakoma, kad įpratimas — antras prigimimas.

Skautas ir tolimesniame gyvenime bus pareigingesnis, turės kitų žmonių tarpe didesnę pasitikėjimą, negu tas, kuris pripratęs patingėti. Jį laikys pagarbos vertu visuomenės nariu, jam bus daug daugiau patikėta ir tuo pačiu moraliniu ir materialiniu bū-

du daugiau atlyginta.

Pagaliau ir pačiam skautui, jau subrendusiam ir gerą galą savo amžiaus nukeliavusiam,

bus malonu pažvelgti į savo nuėitą kelią: jis matys, kad gyventa vertai ir brangus laikas nebuvo veltui praleistas, o sunaudotas darbui, kuris atnešė naudos ne tik jam pačiam, bet ir artimui bei visam kraštui.

Jis žinos, kad, išeidamas iš šio pasaulio, neišnyks kaip dūmas. Jo gal nebūs, bet jo nuveikti darbai ir nuopelnai paliks. Tai bene didžiausias atpildas, kokį darbštus žmogus gali šioje žemėje gauti.

Iš viso peršasi išvada: *Dirbkime, nepraleisdami veltui nei akimirkos, kad būtume verti savo organizacijos nariai ir garbingi savo tėvynės Lietuvos vaikai.*

ps. B. Kidolienė

ŽIOGAS IR SKRUZDĖ

Visą vasarą dainavo
Žiogas, linksmas tinginys,
Kur atklydo, maistą gavo;
Lėbavo, kiek tik norįs.
Bet kada žiema atėjo,
Apmarindama laukus,
Sunkios dienos prasidėjo,
Žiogui atnešė vargus.
Badas ėmė jį spausti.
Pasiturinčios skruzdės

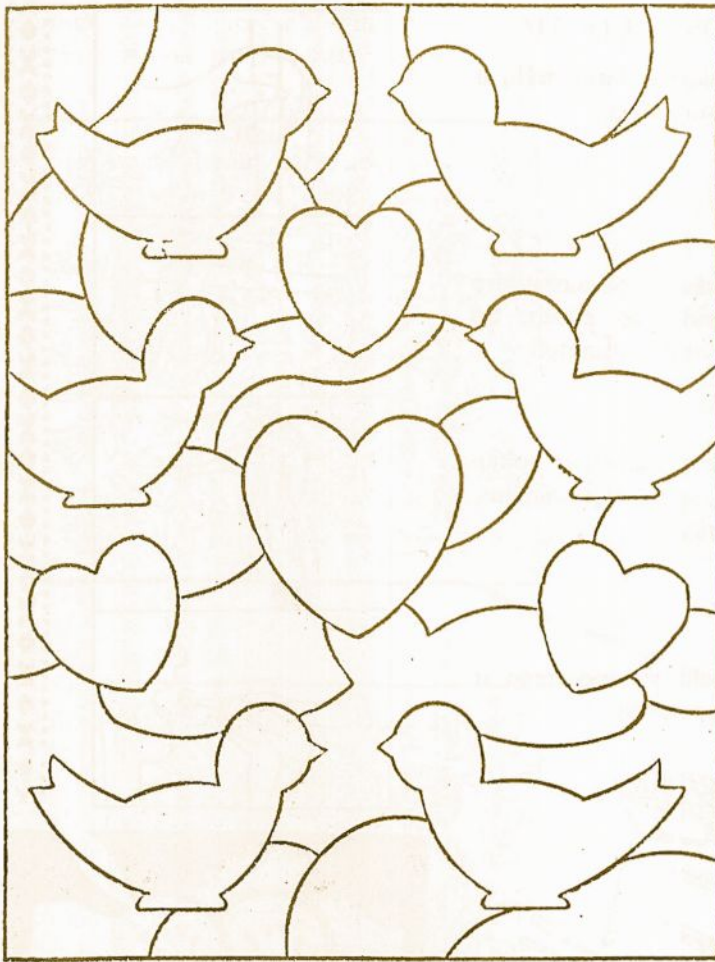


Žiogas.



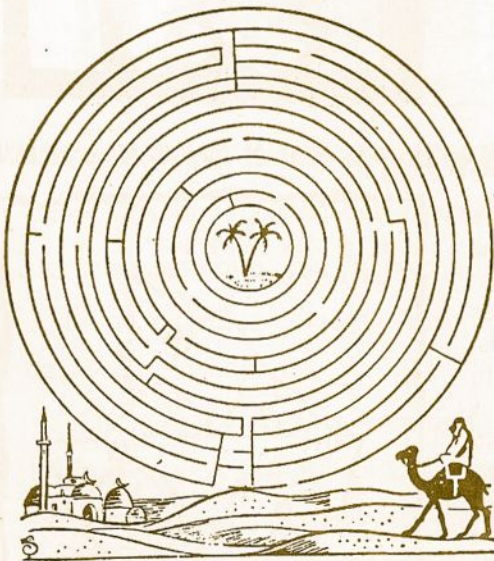
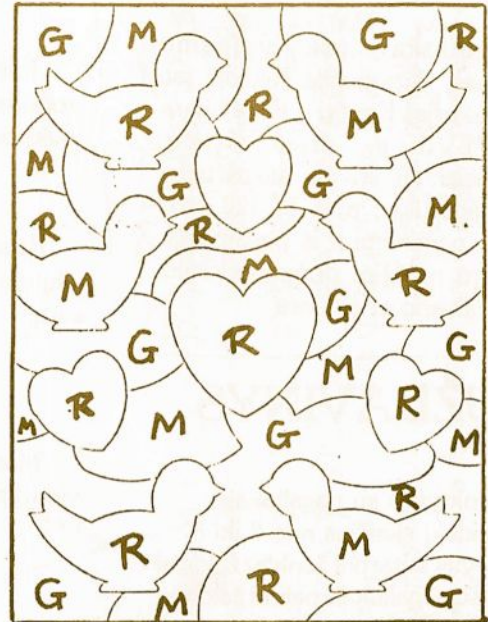
Skruzdė.

Eina, dūsaudamas, klausti,
Ar jo nepasigailės.
Tarė ši: jau išbadėjai?
Ką sveiks vasarą veikei?
Dainavai sau ir tingėjai,
Tai dainuok nūn maloniai.



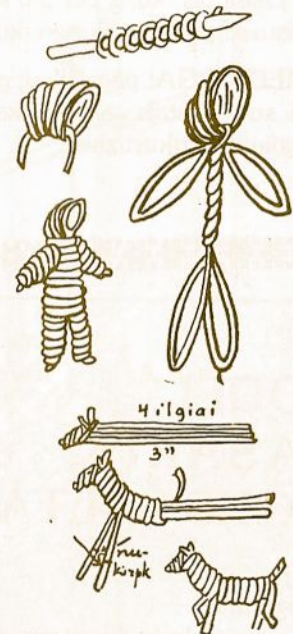
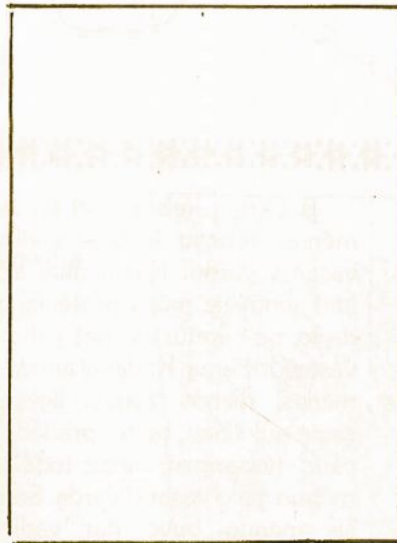
Močiutė nori pasiūti lovatiesę iš trijų spalvų medžiagos (raudona, geltona, mėlyna) taip, kad tos pačios spalvos gabalai nesiliestų. Kaip močiutė spalvotus gabalus susiuvo?

ATSAKYMAS



Padėkite arabui surasti kelią per dykumą iki palmių

Jeigu niekad laikraštyje savo fotografijos nematei, įklijuok šitoj ypatingoj tam reikalui paskirtoj vietoj!



Iš apipintos vielės, iš plastikinės juostelės ar iš kokios stangrios kitos medžiagėlės galima susukti visokių dalykėlių.

"CHOPSTICKS" — PAGALIUKŲ LENKTYNĖS

Pagaliukai yra valgymo priemonės, vartojamos Kinijoje jau nuo IV a. prieš Kristų, o Korėjoje — nuo VI-VII a. prieš Kristų. Dažniausiai tai yra du siauri bambuko pagaliukai, apie 8" (20 cm.) ilgio. Jie gaminami ir iš plastmasės, emaliuoto medžio, dramblio kaulo, kaulo, žalvario ar sidabro.

UŽDAVINYS

- * Lenktynės su pagaliukais.
- * Žaidėjų skaičius nuo 2 iki 8.
- * Davus sutartinį ženklą, žaidėjai mėgina su pagaliukais paimti žaidimo akmenukus — „marbles“ ir juos perkelti į kitą indą.
- * Laimi tas, kuris per 5-6 kartus greičiausiai perkelia akmenukus.

MEDŽIAGA: pagaliukai; galima žaisti su riešutais, akmenukais ar sprogdintais kukuruzais.

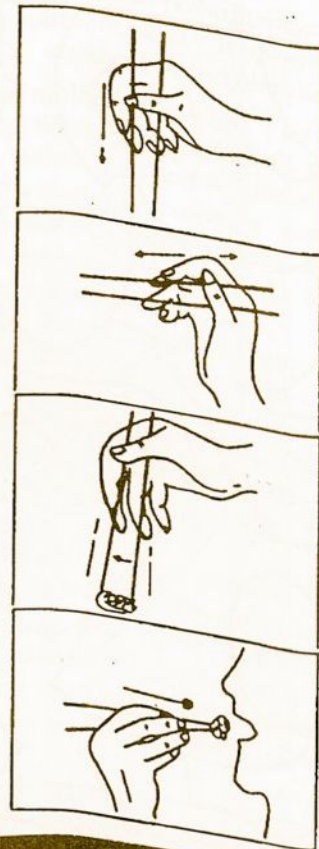
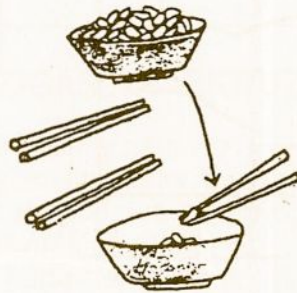
KAIP JUOS NAUDOTI?

Paimti pagaliukus tarp pirštų ir statmenai atremti į stalą.

Laikyti pagaliukus paraleliai tarp rodomojo ir vidurinio pirštų. Su nykščiu juos laviruoti-stumdyti.

Pagal maisto gabaliukų ar kokių kitų daiktų dydį, laviruoti pagaliukus su tais trimis pirštais.

Maistą pakelti su rodomojo ir vidurinio pirštų pagalba.



KODĖL VASARIS, JEI TOKS ŠALTAS?

„Apgavikas!
Vasaros vardu žieduotu prisidengęs,
Šaltas, plikas
Sniego pusny susirangęs!

(V. M. Putinas)

Iš tikrųjų keista, kad šis žiemos mėnuo lietuvių kalboje vadinamas vasaros vardu. Kalbininkai aiškina, kad senovėje mūsų protėviai metus dalijo ne į keturias, bet į dvi dalis: vasarą ir žiemą. Kadangi antrąjį metų mėnesį dienos žymiai ilgesnės ir saulė aukščiau, be to, pradeda pūsti pietų (vasariniai) vėjai, todėl ir tas mėnuo gavo vasario vardą. Senovėje šis mėnuo buvo dar vadinamas pusčiu ir ragučiu. Labai tolimoje proistorėje baltai pavasarį-vasarą vadino vienu vardu — vasara.

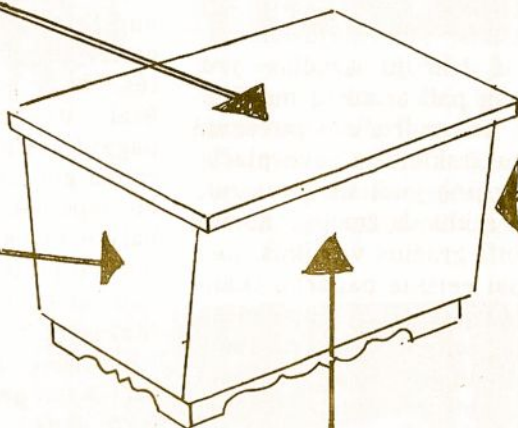
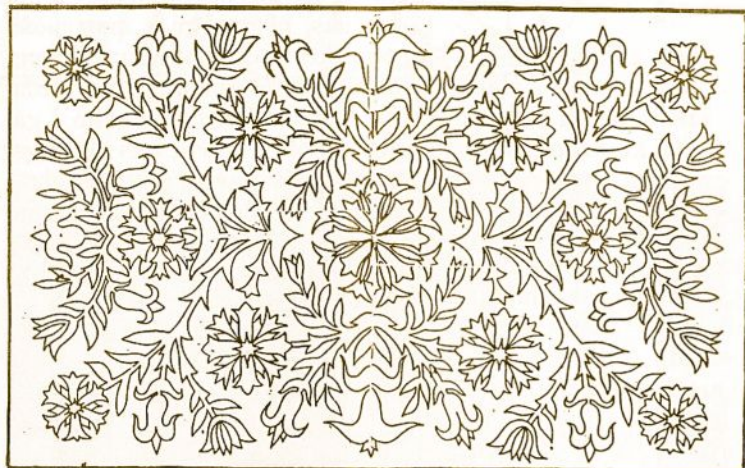
(pagal A. Baltrūną)

Lietuviškas
priežodis



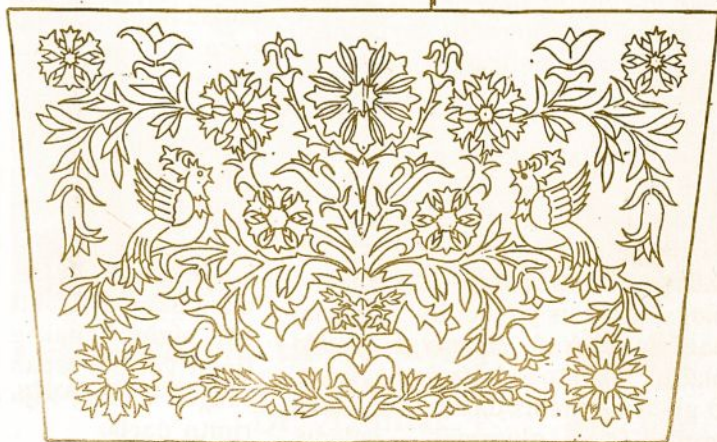
Kieno vežime sėdi to
ir giesmę giedi.

LIETUVIŠKA SKRYNIA



Skrynia, dar kitaip vadinama kuparu, buvo labai svarbus baldas senovės lietuvių namuose. Čia būdavo sukraunami audiniai. Skrynios pilnuma buvo aiškus darbštumo įrodymas.

Čia matote šiek tiek sumodernintą lietuvišką skrynį. Panaudota lietuviškų skrynių papuošimų motyvai, tik kitaip išdėstyti. Ar neverta būtų pabandyti tokią skrynį patiems pasigaminti.



KAS ESI: AŽUOLAS AR GLUOSNIS?

“Auk aukštyn, kaip galingas ažuolas, bet nesilenk žemyn, kaip verkšlenąs gluosnis”. Taip skamba aštuntas skautų įsakymas.

Skautų įsakymai, panašiai Šventojo Rašto prilyginimams, dažnai sūkuringo gyvenimo apsuptiems žmonėms iš pirmo žvilgsnio nepadaro reikiamo įspūdžio. Bet juo ilgiau, juo dažniau ties jais sustosime mintimis, juo giliau įsimąstysime, tuo gražesnėmis mintimis tų prilyginimų žodžiai sušvis mūsų sąmonėje.

Vieno didžiausių didmiesčių gyventojams - Chicagos skautams - gal retai tenka pamatyti ažuolą visame jo grožyje. Dažnai matom jį apdulkęsiais, sukirmėjusiais lapais. O iš tikrųjų ažuolas yra vienas pačių patvariausių medžių. Jis nebijo nei audrų, nei puvėsių. Jis išdidžiai išskleidžia savo plačią lapuotą viršūnę jaukiam pavėsiui, savo lapus atiduoda žmogui, norinčiam nupinti gražius vainikus, nes ažuolo lapai reiškia pagarbą (kaip pietuose laurų lapai). Ažuolas meta gileles ant žemės vaikų džiaugsmui, vargdieniams kavai, net kiaušlėms neužmiršta suteikt pasigardžiovimo.

Ažuolas medžio apdirbimo pramonėje vertinamas kaip vienas patvariausių: geroms grindims, durims, baldams ir kt. brangiems medžio išdirbiniams ieškoma ažuolo.

O gluosnis? Svajingoms sesėms iš pirmo žvilgsnio gal Chicagoj gražesnis pasirodys gluosnis. Jį dažnai galim pamatyti: nukarusios šakos veik iki žemės - atrodo neblogas pavėsis po juo. Bet gluosnio pavėsis niekad neprilygs ažuolo plačios lapuotos viršūnės pavėsiui. O gluosnio medis dažniausiai iškirmyja. Todėl gluosniai - pelėdų,

apuokų namais vadinami. Užtat ir gluosnio medis nenaudingas. Gal tik jo plonosios šakos, ilgos, nukarusios, lyg virvės, tinka krepšiams pinti.

Todėl, mielos sesės ir broliai, nuo šiol imkim stebėti tuodu medžiu ir įsimąstykim, ką sako mūsų aštuntasis skautų įsakymas. Ogi jis kviečia mus nesustoti ties menkaverčiais dalykais, trumpalaikiais, nenaudingais įspūdžiais, norais ir malonumais. Jei mes tų dalykų siektumėm, būtumėm panašūs į mažus vaikus, kuriuos mamos kartais pasiunčia į krautuovę ir įsako jiems greitai ką nors reikalingo nupirkti ir parnešti. “Tik greitai nubėk ir grįžk” - primena mamytės. Na, ir eina mažasis pirkėjas... Štai - drugelis skrenda! Bando jį pagauti. Pakelyj gėlytės žydi - rauna godžiai jų galvutes, nudrasoko lapelius, numeta. O va, štai balytė prieš pat akis - reikia į ją būtinai įlipti ir patekšnoti kojomis, kad net akys nušvinta iš smagumo. Mažasis pirkėjas eina toliau, skuba į krautuovę, nes mama sakė - greitai! Bet... per kelią žygiuoja graži kirmėlaitė, pasišiaušusi, daugiajojė... Argi galima nesustoti ties ja? O laikas bėga - mama pyksta, laukia ir sugrįžusį pirkėją smarkiai bara. “O, tos mamos vis barasi, vis piktos” - nutaria mažasis.

Panašiai vyksta ir su mumis - jau suaugusiais - einančiais nusipirkti, įsigyti gyvenimo vertybių. Sustojam prie menkaverčių, nepatvarių dalykų. Čia svajonių pilys, čia papuošalai, čia tingūs malonumai, romantiškumai, šokiai, dažai, komikai, pigūs filmai, gaudymasis turtingo vaizdo, lepaus gyvenimo ir, saugok Dieve, bijom skubėti prie rimto darbo.

O mūsų skautiškasis įsakymas smeigia gairelę mūsų gyvenimo kelio pakraštyje. Ir ta gairelė mums sako: Nebijokite siekti aukščiau, ten kur yra tikroji gyvenimo vertė. Darbas, mokslas, rimtas menas, nagingumas, pasiruošimas sutikti ir drąsiai nugalėti sunkumus tebūnie mūsų ryžtas. Eidami to ryžto keliu, teišaugsim į galingus ažuolus, kurie bus džiaugsmu, pasididžiavimu ir paguoda - pavėsiu verkšlenantiems, išlepusiems, nepatvariems, kurie palūžta dėl mažiausio gyvenimo smūgio.

Sekim didžiuosius mokslininkus, išradėjus, menininkus, kurie šviečia žmonijai visais šimtmečiais. Sekim muzikos pasaulio milžinu Beethoven'u, kuris yra pasakęs: “Griebsiu likimą aš už gerklės - manęs jis perblokšti nepajėgs!” Juk sunku įsivaizduoti, kad ligų suspaustas, vargo ir nedatekliaus kankinamas, vienas iš pačių didžiausių muzikų, visai apkurto. Bet jis nepalūžo. Jis tada iš genialių širdies gelmių sukūrė didžiausią kūrinį “Giesmę džiaugsmui”, kuris amžiais kels žmonių dvasią. Tebūnie tas galingas ažuolas mums vienas iš pavyzdžių!

LAISVĖ

Kas yra laisvė?

O, vaikel, atsako močiutė,
Laisvė yra gegutė, skrendanti
Per Lietuvos kaimus ir miestus.
Laisvė yra gėlytė
Kuri pražysta pavasarį.
Laisvė yra tada, kai gali užlipti
Į aukščiausią kalną
Ir džiaugtis gyvenimu!
O, vaikel, tiek daug aš galėčiau
Tau papasakot apie laisvę. . .
Bet jau laikas mums miegoti
Ir sapnuoti apie laisvę,
Apie laisvę Lietuvos.

**Mirga Rimavičiūtė,
Kernavės tunto
Žemynas dr-vė**

Tau, vaidone



V.S. K. Palčiauskas slaugos namuose. Jį aplanko žmona Valerija ir v.s. Stefanija Radzevičiūtė iš Clevelando. Lapkričio 8 d. 1991. Pasadena, Fla. Foto V. Bacevičiaus.

Bespausdinant šį Skautų Aidą, gauta žinia, kad v.s. Kazimieras Palčiauskas mirė sausio 7 d.

1948 m. III-čioje Tautinėje Stovykloje Alpėse, L.S.S. Tarybos pirm. Kazimieras Palčiauskas prisega „Tėvynės Sūnaus“ žymenį sk. Vyčiui Vladiui Bacevičiui. Šalimais Germanas Macieža ir kiti.

12-6-1991
Cleveland, Ohio

Lapkričio 8 d. p. Birutė Dauparienė mus — s.v. Palčiauskienę, v.s.s. Radzevičiūtę ir mane nuvežė į slaugos namus Pasadena, Fla. aplankyti buv. Kauno miesto burmistro v.s. K. Palčiausko (Jis buvo tose pareigose 1941 m.).

Kazimieras po trijų infarktų; jo sveikatos stovis yra liūdnas. Jo žmona Valerija gyvenanti St. Petersburg Beach, Fla kas dieną aplanko ligonį ir jį prižiūrinti.

Kazimierui deportavimo byla yra nutraukta ir negrėšia deportavimas į Sov. Sąjungą. K. Palčiauskui dabar tik reikia atgauti JAV pilietybę. Bet ligonis yra jau bejėgis.

v.s. Vl. Bacevičius



Vasaros stovykla yra tiltas, jungiąs
mokslo metus su proto ir kūno lavini-
mu lauke.

Dr. Trantas.





SPAUDOS BENDRADARBIS FOTOGRAFAS VLADAS BACEVIČIUS

Deimantinę amžiaus sukaktį prisimenant

Ne vien šeimos ar vienuolynai turi brolių. Clevelando lietuviškame judėjime dažnai matomas foto korespondentas Vladas Bacevičius, į kurį neretai kreipiamasi kaip į brolių ar broliuką. Mat jis prieš 61 metus įsijungė į lietuvių skautų organizaciją, kur brolio ar sesers vardai pagarbiai ir plačiai vartojami.

Vladas gimęs Kaune 1916 m. lapkričio 3 d. skautų organizacijoje išaugo, subrendo, išėjo nelengvą gyvenimo mokyklą. Per stovyklas Vokietijoje atsidūrė Clevelande. Ir čia, dirbdamas sunkų fizinį darbą, visada atrasdavo laiko skautiškai ir visuomeninei veiklai. Ir taip greitai, nepastebimai, be balių, dovanų ir šampano taurių skambesio Vladas Bacevičius vyr. skautininkas, sulaukė deimantinę amžiaus sukaktį.

Jau nuo 1938 m. Skautų Aido bendradarbis fotografas, platintojas, skautų idėją gražiai pristatęs spaudai puikiomis jo išleistomis atvirutėmis. Jis nėra praleidęs nė vienos tautinės stovyklos, kaip dalyvis ar vadovas.

Bet Vladas plačiausiai žinomas kaip foto korespondentas, lietuvių spaudos uolusis fotografas. Aprūpindamas šia vertinga vaizdine medžiaga lietuvių periodiką,

Už nuopelnus skautijai v.s. Vladas Bacevičius yra apdovanotas

Tėvynės sūnaus žymeniu, Lelijos, Padėkos mrdiniais ir kitais garbės ženklais.

Vladas Bacevičius, gyvendamas Dievo Motinos parapijoje, kur vyksta pagrindiniai didieji lietuvių renginiai, koncertai, ansambliai iš Lietuvos, minėjimai, pagerbimai; sukaktuvininkas jų nepraleidžia neįtraukęs į savo įdomų ir turtingą fotografijos archyvą.

V. Rociūnas

VLADO BACEVIČIAUS antrosios jaunystės gimtadienis VALIO !!!

Ar užpuls liga, ar badas,
visi kreipiasi pas Vladą:
ar vaistus nupirkt, ar vištą,
pirštą sužeistą aprišti. . .
Automobilis kai genda,
kelio kas namo neranda,
paprašykite tik Vladelio —
jis taisy, parodys kelią.
Man taip vieną kartą buvo
kad baterija nuščiuvo.
Tuoj prijungė vielas Vladas,
nežinau, kur jas surado,
tik jam ačiū pasakiau
ir linksmai namo lėkiau. . .
Iš širdies jis tikras skautas —
mėgsta artimui tarnauti
Šimtus kart jis stovyklavo,
bet jo niekas neprigavo,
neišardė palapinės
ir nepaslėpė kuprinės,
nes prityręs Vladas skautas,
žino jis, kaip stovyklauti. . .
Ar jūs matėt jo kepurę?
Tik muziejai tokias turi:
Simbolai, ženklai, ženkleliai
rodo skautišką jo kelią
nuo tėvynės Lietuvos
lig Australijos karštos. . .
Bet jis turi savo sritį:
nuotraukų šimtus daryti,
jas į mūsų spaudą dėti,
įvykius joms atžymėti,
cartais net padovanoti,
atminimui paaukoti.
Parengimų jis nevengia,
jei kas nors ką nors surengia —
ar koncertą, šokį, dainą —
Vladas visuomet ateina

atsinešęs aparatą —
Jis per lenzę viską mato,
ir jis žino ką daryti,
kaip veikėjus sustatyti. . .
Sako, jūs ramiai stovėkit,
nejudėkit, neplepėkit,
nesiremkite į šonus,
ir pirmyn užleiskite ponias. . .
Parodėles jis surengia,
pasirodyti nevengia —
turi nuotraukų senų
ir Lietuvos pinigų. . .
Jį pažįstame gerai! . .
Vladai, Tu nepaseniai!
Čia tiktai antra jaunystė,
senos pasilikus draugystės.
Tave sveikint mes atėjom,
daug Tau laimės palinkėjom,
kratom Tavo darbščių ranką —
jai tikrai darbų užtenka.
Skuba laikas, bėga metai,
bet Tave vis jauną matom. . .
Buvo miela man patirti,
kad Tu moki ir pagirti,
kito darbą pripažinti.
To gali kitus mokinti
Mielas Vladai, Tu šypsokis,
nes geriausias vaistas — juokas,
nesirūpink dėl sveikatos,
tik perdaug negerk arbatos
ir pamiršk cholesterolį. . .
Nežinojo jo senoliai. . .
O dabar prašau pozuoti:
Noriu aš fotografuoti.
Būsiu Tavo konkurentė
per tą Tavo brangią šventę. . .

v.s. Aurelija Balašaitienė ir jos „Pelytė“

Atsisveikinam su sese gintare — Živile Bilaišyte

(1951.05.16 — 1991.09.23)

Ji atėjo pas mus būdama septynerių metų amžiaus. Priėmė ją sesė j.s. Jadvyga Lukošūnienė į savo gausų ūdryčių būrį. Ir augo Živilė jūrinių sesių tarpe, stovyklavo, buriavo, dainavo ir deklamavo. Paaugusi jau vadovavo „Vandens lelijų“ valčiai, o dar po kelių metų reiškėsi stovyklose kaip atsakinga adjutantė ir komendantė. Greit pasireiškė kaip gabi plaukikė, irkluojoja ir buriuotoja — buvo atžymėta tų specialybių ženklais, o už pavyzdinę jūrinį skautavimą apdovanota „Žuvėdros“ žymeniu.

Ne tik rikiuoti seses mokėjo Živilė. Tunto vaidinimėliai ar stovyklų laužai neapsiėjo be sesės Živilės. Jos gimtoji kalba buvo lietuvių kalba, kurią ji ne tik mylėjo, ne tik brangino, bet ir puoselėjo. 1967 m. „Lietuviai televizijoje“, vad. A. Šluto, paskyrė vieną programą Lietuvos Jūrų Skautijos jubiliejui atžymėti. Joje sesė Živilė tarė pagrindinį žodį ir sužavėjo visus savo kuklia bei rimta laikysena ir nuostabiai gryna lietuvių kalbos tartimi. O tada jai tebuvo 16 metų amžiaus.

Pirmuosius jos rašinėlius ir eilėraščius išspausdino Lietuvos Jūrų Skautijos laikraštėlis „Juodkrantės kulgrinda“, o rašyti sesė Živilė pradėjo būdama devynerių metų amžiaus. Spausdino jos rašinėlius ir „Eglutė“, ir „Sūkury“, ir visi lietuviškų mokyklų, kurias ji lankė, metraščiai. O kai Živilė subrendo, tapo įtraukta į jauniausiųjų poezių grupę „Lietuvių literatūros antologijoje“. Dienraštis „Draugas“ talpino Živilės eilėraščius, „Metmenys“ ir „Akiračiai“ — jos literatūrinius rašinius. 1973 m. knygų lentynose pasirodė jos eilėraščių knyga „Žaiskim ieškojimą“. Atrodo,



kad sesė Živilė buvo paruošusi spaudai antrąjį savo eilėraščių rinkinį.

Mėgo Živilė ir sceną — šoko „Grandyje“, vaidino daugelyje spektaklių, dalyvavo „Pelkių Žiburėlio“ literatūrinėje valandėlėje („Margučio“ radijuje) — skaitydama vaikams, jiems skirtose programose. Paskutinis Živilės pasirodymas lietuviškoje scenoje buvo 1972 m. rašytojo Balio Sruogos minėjime, kuriame dalyvavo mūsų žymusis aktorius Henrikas Kačinskas.

Brangindama lietuvių kalbą, Živilė 1973 m. išvyko į Vilnių šešioms savaitėms — ją tobulinti. Baigusi Pedagoginį Lituanistikos Institutą, kurį laiką mokytojavo K. Donelaičio vardo lituanistinėje mokykloje Cikagoje.

Prisimeiname Živilę kaip labai darbščią, uolią, net pedantiškai pareigingą, niekad duotojo žodžio neatšaukiančią sesę. Gabumais ir darbštumu pasižymėjo Živilė ir universitete: bakalauro laipsnį gavo iš matematikos, o masterio ir PhD iš literatūros. Vėliau gilinosi į komplikuočius kompiuterių mokslus ir tapo ateities kompiuterių specialistė.

Neilgai sesė Živilė pabuvojo mūsų pasauly, bet tiek daug atliko ir nemažai paliko. Paliko ji mums savo šviesią šypsena, draugystę, poeziją ir tikėjimą Lietuvos laisve su gintarine Baltija, kurią mylėdama pasirinko jūrinį skautavimą.

Gero vėjo Tau, sese Živile, dar mums nepažįstamame kitame pasauly!

Sesė D.

LSS TARYBOS AKIVAIZDINIO POSĖDŽIO NUTARIMAI

LSS Tarybos akivaizdinis posėdis 1991 m. lapkričio 2-3 dienomis, vyko Lietuvos Centre, Lemont, IL. Jame dalyvavo 87% visos Tarybos. Neatvyko tik užjūriuose gyvenantieji Tarybos nariai. Posėdyje dalyvavo ir kiti LSS pareigūnai bei gražus būrys skautininkų, -ių. Posėdžiai vyko laikantis darbotvarkės ir buvo vedami LSS posėdžių nuostatų nurodymais. Posėdį

administraciniai globojo ir atvykusius svečius priėmė Lemonto skautininkų draugovė „Sietuva“.

Posėdyje buvo balsuoti žemiau išvardinami LS sąjungos reikalai:

1. Bendravimas su Lietuvos skautų sąjunga, pirmininkui prašant, buvo pavestas Tarybos pirmininkui ir Pirmijai bei jo

skiriamiems igaliojiniams. V.s. Česlovas Kiliulis yra igaliojotas tvarkyti Lietuvos skautų paramos sąskaitą.

2. Rajonų „vadeiva,-ė“ (pareigų pavadinimas) pakeistas į rajono „atstovas,-ė“.

3. Jubiliejinei LSS stovyklai ruošti JAV-se 1993 m. buvo pasiūlytos dvi stovyklavietės. Atlanto rajono vadovybė siūlė vieną iš nuolatos lietuvių skautų nuomojamų stovyklaviečių prie Bolton, MA, ir pateikė apskaičiavimus nuomos išlaidoms. Chicagos skautų, -čių tuntų tuntininkai („Lituanica“, „Aušros Vartų“, „Kernavės“ ir „Nerijos“) davė raštišką pasiūlymą, su smulkia numatyta išlaidų sąmata, ruošti Jubiliejinę stovyklą Rako stovyklavietėje, Custer, Michigan. Taryba, po išsamių diskusijų ir klausimų abejiems siūlytojams, slaptu balsavimu nutarė Jubiliejinę stovyklą ruošti Rako stovyklavietėje.

4. Buvo pateikta LSS sąmata 1992 metams. Taryba balsavimu pritarė išdininco numatyta finansinei apyvartai.

Įvairūs pasiūlymai

Siūlymas pakeisti Lietuvių Skautų sąj. pavadinimą į Lietuvių Skautų Asociaciją negavo narių pritarimo. Kitas siūlymas, įjungti Lietuvių Skautų sąjungą į Lietuvos Skautų sąjungą, gal net panaikinant Tarybą ir Pirmiją, po diskusijų nebuvo pristatytas balsavimui, t.y. neatsirado dviejų Tarybos narių, norinčių pateikti šį klausimą posėdžio balsavimui.

Buvo pristatytos LSS rinkimuose balsuotos nuomonės: sumažinti Tarybos narių skaičių; prailginti kadencijas iki 5 metų; pakeisti pakėlimų į vyr.

laipsnius ir apdovanojimų tvarką ir kt., nesukėlė posėdžių dalyvių dėmesio ir nebuvo pasiūlymų pristatyti juos balsavimams.

6. Taryba nutarė pasiūsti posėdžio dalyvių sveikinimus Lietuvos Respublikos Aukščiausios Tarybos pirmininkui, prof. Vytautui Landsbergiui; Lietuvos Respublikos Ambasadoriui Jungtinėse Amerikos

Valstijose didž. gerb. Stasiui Lozoraičiui; Lietuvos Respublikos ambasadoriui Jungtinėse Tautose didž. gerb. Anicetui Simučiai ir Lietuvos Skautų sąjungos vadovybei, bei skautams, -ėms. Pristatytas temas, pranešimus, įvertinimų mintis ir kitus posėdyje iškeltus reikalus padiskutuosime vėlesniuose aprašymuose.

s.m.



ROMUVA

.. Iš k. į d. v.s. V. Skrinskas, Vyriausias Skautininkas Gediminas Deveikis ir stovyklos viršininkas j.v.s. Butėnas.



Rochesterio Dainavos viet. vietininkė ps. Gražina Kavaliūnienė, ?, ir Petras Regina.

.. Vyriausi Skautininkai tarp Kanados skautų vadovų.



nuotraukos Stasio Ilgūno



Kur yra Lietuva: Rytų Europoje? Šiaurės Europoje? ar...?

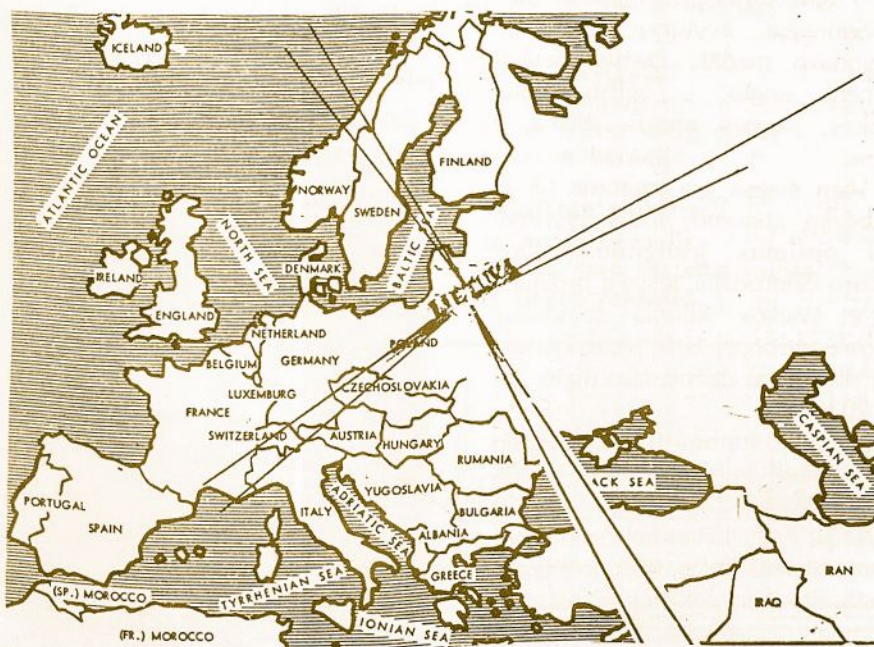
Ilgą laiką lietuviai buvo vadinami rytų Europos gyventojais. Lietuva buvo priskirta prie Lenkijos, Čekoslovakijos ir kt. rytų Europos kraštų. Dabar girdime, kad Lietuva norėtų būti vadinama šiaurės Europos kraštu, nes ji yra arti Švedijos, Suomijos ir kitų, labiau į šiaurę pasistūmusių valstybių.

Ir štai 1990 metais Prancūzijos geografijos institutas paskelbė įdomią žinią: **Lietuva esanti pačiame Europos geografiniame centre!** Nustatyta, kad Europos centras yra ten, kur susikerta 54 l. paralelinė šiaurės plotuma su 25 l. meridianine rytų ilguma.

Suraskime Lietuvos žemėlapyje Vilnių. Maždaug 26 kilometrų nuo jo į šiaurę yra Girijos ežeras — tarp Purniškės kaimo ir Bernotų piliakalnio (sekant naujajį Utenos plentą) — tai ten ir yra Europos centras!

Taigi Lietuva nėra nei rytų, nei šiaurės Europoje, bet pačiame Europos centre!

Sesė D.



ŠVYTURIAI

Lietuvių kalboje žodis *švyturys* yra keliareikšmis. Švyturiu vadiname ir žibintą, ir rankoje deglą, taip pat švyturiais vadiname šviesius mokslo, meno, politikos ir kt. žmones. Švyturio vardu pavadinti žurnalai, laikraščiai, sporto klubai, knygų leidyklos ir pn.

Tačiau pirmoji *švyturio* reikšmė yra jūrininkystėje. Tai bokšto formos pastatas su šviesos signalais, kuris padeda laivams susiorientuoti kur jie yra. Švyturiai statomi krante, seklumoje, kartais laive, ant inkarų laikomo plūdūro.

TRUPUTIS ŽINIŲ APIE ŠVYTURIUS

Pirmasis, tikrai žinomas, švyturys buvo pastatytas III a. pr. Kr. Aleksandrijoje, Faros (Pharos) saloje. Archeologiniai tyrimai sako, kad jo aukštis buvęs 145 m. Pačiame viršuje buvo ugniakuras, apdengtas stogu.

Senovėje švyturių signalams degindavo medžio rastus, paskui akmens anglis, o vėliau lajaus žvakes, įvairius aliejus, žibalą ir dujas.

Vien šviesa yra matoma tik iš nedidelio atstumo, todėl švyturiai turi **optinius įrengimus**. Juos sudaro veidrodžiai, lęšiai ir prizmės, kurie šviesos šaltinio spindulius sukonzentruoja į vieną stiprų šviesos pluoštą, kuris dažniausiai matomas už 20 km.

Švyturiai statomi bokštų pavidalu todėl, kad kuo aukščiau iškelta šviesa, tuo ji iš toliau matoma. Švyturiai įspėja laivus apie seklumas, povandenines uolas, nurodo įėjimą į uostą. Rūko, miglos metu jie naudoja ir garso signalus. Kiekvienas švyturys turi savo šviesų blykčiojimo tvarką ir skaičių per minutę. — tai

leidžia jūrininkams atpažinti švyturį ir jo vietą. Tik maždaug kas šimtas kilometrų galimas šviesų pasikartojimas.

LIETUVOS ŠVYTURIAI

Lietuvos Baltijos pajūris yra 99 kilometrų ilgio. Jį saugo 3 švyturiai: Nidos, Klaipėdos ir Šventosios.

Seniausias Lietuvos švyturys, istorinių šaltinių duomenimis, yra Klaipėdos, 1991-ais m. sulaukęs 205 metų jubiliejaus. Kol nebuvo elektros, pradžioje jame degė 12 storų žvakių, vėliau žibalinės lempos.

Neseniai buvo pašventintas Nidos švyturys ir jam suteiktas žvejų globėjo Šv. Petro vardas. Jis pastatytas prieš 116 metų ant Urbo kalno, maždaug 80 metrų virš jūros lygio.

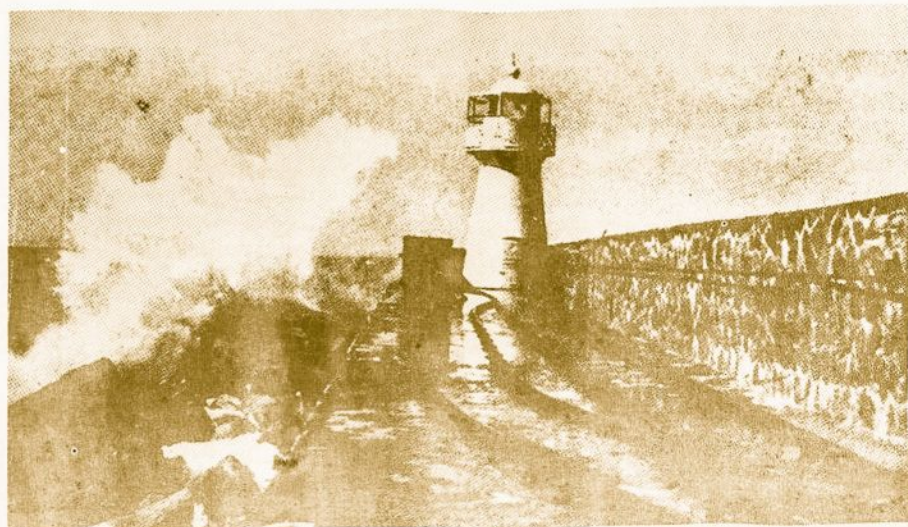
Nidos ir Klaipėdos švyturiai II-ojo pasaulinio karo metais buvo susprogdinti, nors tarptautiniai įstatymai draudžia net karo metu



Klaipėdos švyturys

švyturius naikinti. Dabar šie švyturiai atstatyti ir vėl rodo kelią Baltijos jūra plaukiantiems laivams.

Jauniausias švyturys yra Šventojų. Tai 89 metrų aukščio, 41 metrais pakilęs virš jūros paviršiaus, keturkampis bokštas.



Lietuvos pajūrio švyturys

Pastaruoju metu Amerikos gyventojai labai pradėjo domėtis savo kilme "roots". Mums, lietuvaitėms, visuomet yra aišku kas mes esame ir iš kur mūsų tėvai ar seneliai yra kilę. Mes mokame lietuviškai kalbėti, skaityti ir rašyti. Taip pat dainuojame lietuviškas dainas, tik ne visuomet žinome ar jos yra tikros lietuviškos, ar skolintos iš kitų tautų.

Ne be pagrindo sakome, kad Lietuva — dainų šalis. Senovėje, kai paprastiems žmonėms nebuvo prieinamas raštas, kada nebuvo dabar mums įprastų aparatų kaip televizija, radijas, patefonas, telefonas ir kt., žmonės savo mintis ir jausmus išreiškėdavo dainomis. Todėl lietuvių liaudies dainos laikomos vertingiausią mūsų tautosakos dalimi.

Liaudies dainomis vadiname tas dainas, kurias sukūrė liaudis: sugalvodavo dainą vienas asmuo, ją perimdavo kitas, pridėdamas savo žodžių ir pajvairindamas melodiją, vėliau trečias ir t.t. todėl liaudies daina neturi vieno autoriaus — tai sudėtinis, daugelio žmonių kūrybos vaisius.

Senovės liaudį sudarė kaimo žmonės, kurių gyvenimą supo laukai, miškai, ežerai, plačia vaga tekantis Nemunas ir kitos upės, o vakaruose — Baltijos jūra, kuršių marios ir didingos kopos. Tolimoje praeityje gamtos reiškiniai veikė žmones, todėl artimai susigyvenę su gamta, jie visus svarbiausius savo gyvenimo įvykius lygino su slėpingais gamtos reiškiniais. Per ilgus šimtmečius įgiję didelio meniškumo, šie palyginimai tapo raiškia poetinės kalbos priemone. Pvz. šiaurus vėjas — tai nelaimė; tamsūs debesys — vargai; aukšti kalnai — didi vargai; žemuogėlės — ašarėlės; akmenėliai — rūpestėliai ir t.t. Motina lyginama su „balta gulbele“, su „mėlynų marių putele“, tėvas lyginamas su „ąžuolu“, „klevu“, „pilku karvelėliu“; bernelis — „dobilėlis“, „bijūnėlis“, „sakalėlis“; mergaitė —

LIETUVIŲ LIAUDIES DAINOS

„balta lelijėlė“, „šilo uogelė“, „raiba antelė“ ir t.t.

Lietuvių liaudies dainų kūryba yra labai įvairi, atspindinti savaimingą poezijos ir muzikos meną.

Lietuvaitė jūrų skautė turi išmokti lietuvių liaudies dainų, nes jos, šalia lietuvių kalbos, yra mūsų kilmės įrodymas.

Dainelė tinkama ūdrytėms

$\text{♩} = 110$

Plau - kė žą - se . . . lė per e - žė - rė - lj,

gir gir gir gir, gar gar gar. gir gir gir gir, gar gar gar,

plau - kė žą - se - lė per e - žė - rė - lj, plauk, plauk, plauk.

OI TU, ROTELE

Daugai.

Oi tu, rū - te - le. . . oi tu, ža - lio - jį,

oi, ar ma - tei di - dį šal - tį ir šiau - rū vė - jė. (li)?

Oi tu rūtele,,
Oi tu žalioji,
Oi ar matei didį šaltį
Ir šiaurų vėjelį?

Oi tu, mergele
Oi tu, jaunoji
Oi ar matei didį pulką
Ir jauną bernelį?

Ateis tau žiemėlė
Ir šiaurus vėjelis,
Nušals tavo viršūnėlė,
Nubyrės lapeliai.

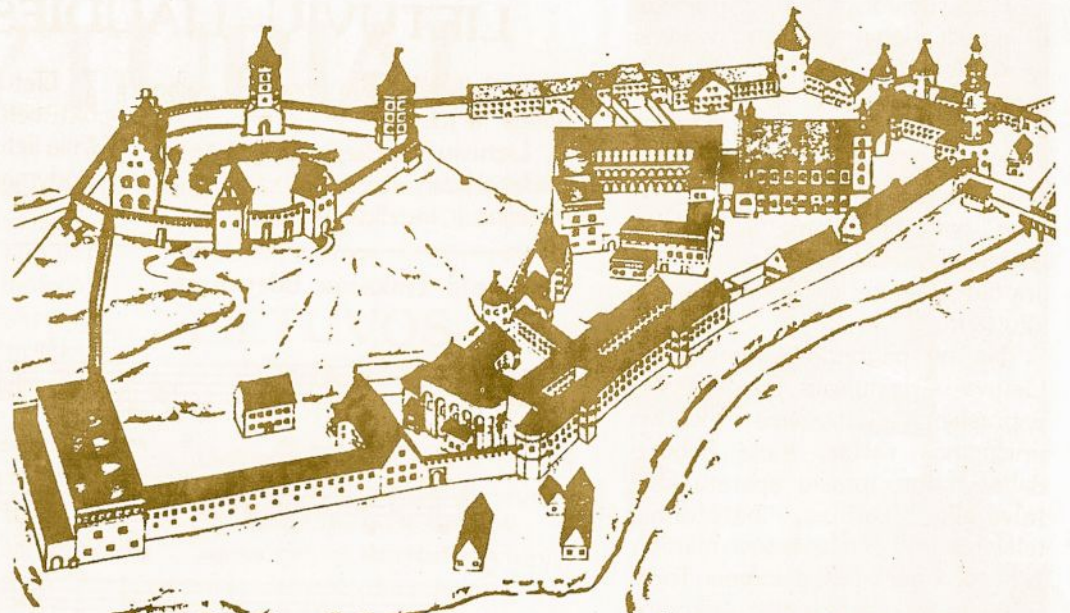
Atjos tau pulkelis
Ir jaunas bernelis,
Nublės tavo skaistus veidas
Ir baltos rankelės.

ŠIENAPIŪTĖS DAINA

Ei - siu lau - - - kan aps - dai - ry - - - tį, ža - lio šie - ne - lio var - -

ty - - - tį, ža - lio šie - ne - lio var - - tyti.

NAUJIENOS APIE... SENŲ SENOVĘ.



Archeologiniai kasinėjimai Lietuvoje vyksta ne tik istoriniais radiniais išgarsėjusioje Kernavėje, bet ir pačiame Vilniuje, Gedimino kalno papėdėje, netoli katedros. Ten 1988 m. netikėtai buvo užtikti Kreivosios Vilniaus pilies griuvėsiai.

XIV a. rašytiniai šaltiniai mini tris Vilniaus piliis: Aukštutinę, Žemutinę ir Kreivąją. Lietuvos archeologų nuomone šie griuvėsiai yra Kreivosios pilies.

Ši pilis buvo gana didelė ir stovėjo Trijų Kryžių kalne, pastatyta lyg kokiomis pakopomis. Kadangi buvo nevienodo aukščio, pilis praminta Kreivąja. Ji buvo sudeginta 1390 m., kai vyko aršios kovos tarp Vytauto Didžiojo ir Jogailos. Pilis nebuvo atstatyta. Kalva, ant kurios ji stovėjo pavadinta Kreivuoju kalnu, vėliau — Plikuoju, o dabar — Trijų Kryžių.

Kreivosios pilies atkasėjimams vadovauja archeologas Vyt. Daugudis.

Žemutinė Vilniaus pilis taip pat stovėjo Gedimino kalno papėdėje. Atkasti gotikiniai pamatai ir net du išlikę aukštai. Žemutinę pilį, kaip ir visą Vilnių XVI a. labai nuniokojo dideli gaisrai — 1513, 1520 ir 1530 metais, po kurių vėl vyko didelės statybos.

Žemutinės pilies karališkus rūmus pastatė DLK Žygimantas

Senasis 1544 m.; čia gyveno jo sūnus, Žygimantas Augustas, Barbaros Radvilaitės vyras. Apie 1801 m. rūmai jau buvo nebenaudojami, todėl nugriauti.

Archeologas V. Urbanavičius mano, kad juos būtų galima atstatyti. Tai būtų nuostabus muziejus — XVI a. architektūrinis paminklas, tarytum Lietuvos Pompėja, kaip rašo „Tiesos“ laikraštis.

Archeologai V. Urbanavičius ir N. Kitkauskas žiūri į šį milžinišką darbą entuziastiškai. Tačiau šiems užmojams reiks labai daug lėšų ir didelės talkos.

(pagal V. Klevinsko straipsnius

liepos mėn., 1991 m.)

MANO VILNIUS

Lakrima

*Kai vaikščioju paunksmėje bažnyčių,
Kai Aušros Vartų Motiną lankau —
Jaučiu — tavęs į nieką nomainyčiau,
Ne veltui, Vilniau, su tavim likau. . .*

*Nors neturėčiau čia namų nei draugo —
Aš nebijau paklysti tavyje.
Senasis Vilnius mano laimę saugo,
Jis — šiandien mano tėviškė nauja!*

*Čia gimė viltys, žydinčios svajonės
Ir pildėsi jaunos širdies sapnai. . .
Geri man buvo sutikti čia žmonės,
Nors ir kančia lankydavo dažnai — —*

*Čia manò meilė, džiaugsmas ir kančia. . .
Ir savo laimę suradau tik čia!*

JUOKIASI SAULĖ

1948 metų Jubiliejinės stovyklos daina

V. BRAŽĖNAS

ST. KAIRYS

Gyrai

Juo-ki-a-si sau-lė ir džiu-gau-ja gi-ri-os, Skamba jaunatviška skautų dai-na
 Skelbti bro-ly-bės į dan-gų pa-ky-la blaš-koma vėjo ža-lia vė-liava!
 Blaš-koma vėjo ža-lia vė-li-ava. FINIS Vė-jas skun-dą, vė-jas skun-dą, vė-jas skun-ta
 at-ne-ša į mus Vė-jas vė-ka-ry
 vėl-jas skun-tą, skundą Panemunės vienišų šilu, Vė-jas vė-ka-ry
 te-ne-ša ai-dus Tau-ti-nės stovyklos skau-tiš-kių dai-nų.

1. Juokiasi saulė ir džiu-gauja girios,
Skamba jaunatviška skautų daina!
Skelbti brolybės į dangų pakyla
Blaš-koma vėjo žalia-vėliava!
(paskutinė eilutė 2 kartų)
Vė-jas skun-dą, vė-jas skun-dą (2 kartų)
Vėjas iš rytų atneša į mus
Skundą Panemunės vienišų šilu,
Vėjas vakarų teneša aidus
Tautinės stovyklos skautiškių dainų.
2. Daugelį metų šią vėliavą nešė
Žemėj savoį Lietuvos skautija,
Dievo, Tėvynės ir Artimo žygiui
Stojom atgimę kietoj tremtyje. (2 kartų)
Vėjas skundą...
3. Broliška meilė jėgų tepriduoda,
Viltį težadina laužo liepsna —
Skautai kiojūnai sugrįš iš pasaulio,
Nemuno slėniuos skambės jų daina! (2 kartų)

mūsų **DIDŽIOJI ŠEIMĀ**

LOS ANGELES

Per 40 veiklos metų užaugo ir subrendo jau kelios skautų, -čių kartos. Dabarties darbų sukūryje žvelgdami į ateitį ir naujus darbus planuodami, primirštame, o jauniausieji, dažnai net nežino tos veiklos pradininkų ir savo vienetų veiklos istorijos. 40-čio sukakties proga verta paieškoti šios gražios veiklos gijos pradžią, suvijusią didžiulį darbų kamuolį. Neturint visos veiklos istorijos, čia pateikiamos ištraukos iš Los Angeles skautiškųjų vienetų dvidešimtmečio sukakties proga „Palangos“ tunto išleisto puikaus sukaktuvino leidinio. Ištraukos iš 3-5 psl.

PIRMIEJI ŽINGSNIAI

Žavioji Palanga, kuri nuo Baltijos jūros pakrančių persikėlė prie Ramiojo Vandenyno krantų, papuošė Los Angeles skautiškųjų tuntą savo gražiuoju vardu.

Pradžią buvo nelengva. Suvažiavus į Los Angeles daugiau lietuviško jaunimo, atsirado gyvas reikalas steigti ir čia skautų vienetus. Inicijatyvos ėmėsi ps. Vladas Pažiūra, į

talką pasikviesdamas v.sl. Ireną ir sl. Eleną Truškauskaites ir brolius Stepą Makarevičių ir Rimtautą Dabšį. Bendrame pasitarime buvo nutarta steigti atskirus skautiškųjų, -tų vienetus, pavadinant juos vietininkijomis.

Lietuvių skautų centras dar tebebuvo Vokietijoje, bet ps. V. Pažiūra jau buvo parašęs laišką, prašydamas leidimo burti esamus ir atvykstančius skautus. Toks leidimas gautas iš JAV Rajono Brolijos Vadeivos.

Pradėta aktyvi akcija, kviečiant visus tėvus ir vaikus jungtis į skautiškąs gretas. Daugumas tėvų šiam darbui pritarė, žadėdami padėti.

Pirmoji organizacinė sueiga įvyko 1951 m. lapkričio 1 d. Šv. Kazimiero parapijos salėje. Dalyvavo maždaug po lygiai mergaičių ir berniukų, viso apie 40. Buvo sudaryta skautiškųjų draugovė, kuri vėliau pasivadino kun. BIRUTĖS vardu.



Ramiojo Vandenyno rajono 1991 m. „Šviesos“ stovyklos vadovai, -ės. Iš k.: stovyklos viršininkas Antanas Kiškis, Edmundas Brinkis, „Mėnulio“ pastovyklės viršininkas Vytautas Venckus, Vilija Žemaitaitytė, stovyklos komendantas Vaclovas Sviderskas, Augis Gedgaudas, „Aušros“ pastovyklės viršininkė Gailė Radvenytė, Vytautas Dabšys ir Dalius Gedgaudas.

Skautiškųjų vietininkė paskirta v.sl. Irena Truškauskaitė (dabar Regienė), o draugininke – sl. Elena Truškauskaitė. Tai buvo pranešta Seserijos Vyr. skautininkei dr. D. Kesiūnaitei Clevelande, kuri tam labai pritarė.

Pradėtos reguliarios sueigos ir iškylos. Tačiau po poros mėnesių, vietininkei išvykus į Čicagą, o draugininkei pasitraukus iš pareigų, skautiškųjų vienetų veikla sustojo. 1952 m. pradžioje ps. V. Pažiūra kreipėsi į Seseriją, pranešdamas vienetų padėtį ir prašydamas leisti skautiškųjų vienetą atkurti bendroje skautiškųjų vietininkijos vadovybėje. Buvo gautas greitas ir malonus pritarimas, ir skautiškųjų dr.-vės vadovu paskirtas V. Pažiūra. Kiek vėliau iš Bostono atvažiavo sl. Danguolė Pulkaininkaitė (dabar Bartkuvienė), kuri įsijungė į vietininkiją, paimdama skautiškųjų vienetų vadovės pareigas. Nauja draugininke paskirta psl. Ina Pamaitaitytė, ir skautės vėl pradėjo aktyviai veikti.

SU BROLIAIS „ŽALGIRIO“ TUNTE

1952 m. rugsėjo 8 d. Tautos šventės proga, skautiškųjų ir skautiškųjų

vienetai dėl sklandesnės veiklos susijungė į mišrų „Žalgirio“ tuntą, sl. D. Pulkauninkaitė vietininkės pareigose, o adjutante sutiko būti Sigutė Dobkevičiūtė (dabar Abelkienė). Trūkstant vadovių, vietininkė Pulkauninkaitė dar tapo ir vyr. skaučių „Raganų“ skilties skiltininke.

Mažas sesių būrelis anuomet tilpo vienoje „Birutės“ draugovėje. Paukštytės sudarė vieną skiltį, skautės — antrą, o vyr. skautės — trečią. Nei paukštyčių, nei skaučių skilčių vardai nežinomi.

Išvysčius gražią veiklą, BIRUTĖS dr-vė 1952 m. lapkričio 3 d. metinėje šventėje pakrikštijo pirmą skaučių „Birutės“ dr-vės vėliavą Los Angeles. Krikšto tėvais buvo p. Jonė Pėterienė ir p. Pranas Žukauskas. Šventės proga 9 skautės ir keli skautai davė įžodį. Už energingą ir gražų vadovavimą skautėms, sl. D. Pulkauninkaitė pakelta į v.sl. laipsnį, o psl. I. Pamataitytė — skiltininčės laipsnį.

VĖL SAVARANKIŠKU KELIU

1953 metų rudenį Los Angeles skautės pasiryžo grįžti prie

savarankiško, atskiro nuo brolių, gyvenimo ir išstojo iš mišraus „Žalgirio“ tunto. Įsteigiama LSS Los Angeles vietininkija, vadovaujama v.sl. D. Pulkauninkaitės.

P.L.S.S.

Skaučių Seserijos Vadija
Nr. 516

Cleveland, 1954.II.1.

Įsakymas Nr. 4(38)

Steigiama Los Angeles Vietininkija.

Vietininke skiriu vyr. skltn. Danuolę Pulkauninkaitę. Linkiu nugalėti visas kliūtis ir sėkmingai dirbti skautiškąjį darbą.

Budėk!

D. Kesiūnaitė

Vyr. Skautininke

Lygiagrečiai su šiuo įsakymu Vyr. skautininke D. Kesiūnaitė sesių savarankiškumą dar stipriau pabrėžė, nes tos dienos įsakymu Nr. 2 (36) ji paskelbė Ramiojo Vandenyno Rajono įkūrimą, skirdama rajono vadeivę v.sl. fil. Jonę Varnauskienę.

Dar nespėjus minėtų įsakymų paskelbti, vietininkė v.sl. D. Pulkauninkaitė su keliomis vyr. skautėmis išstojo iš vietininkijos. Vadeivė J. Varnauskienė

skaučių vadove paskyrė sl. Dalią Karaliūtę. Nežiūrint įvairių pasikeitimų vadovybėje, skaučių veikla nenukentėjo, o pasiryžimas ir pajėgumas pasirodė atskiroje nuo brolių stovykloje. Tuo tarpu v.sl. D. Pulkauninkaitė suorganizavo naują skaučių vieneta, kuris veikė atskirai nuo anksčiau įsteigto skaučių vieneto.

Adjutantė — v.sl. Sigutė Dobkevičiūtė. Naujosios vadovės skaučių vieneta suskirstė sekančiai: Kunigaikštienės Birutės dr-vė su vyr. skaučių „Raganų“ skiltimi, skaučių „Kregždžių“ skiltimi ir jaun. skaučių „Živilės“ draugovė.

Palaipsniui skaučių veikla plėtėsi. 1955 spalio mėnesį vietininkija jau turėjo 6 vyr. skautes, 5 kandidates; 17 skaučių ir 23 paukštytes, viso — 51 skautė! Tuo laiku „Birutės“ d-vės dr-kės pareigas ėjo v.sl. Violeta Mitkutė (dabar Gedgaudienė). Paukštyčių „Lakštingalos“ d-vės vadovė — Regina Aukštkalnytė, vėliau Dalia Andrašiu-naitė.

1957 m. vasario 1 d. ps. Dan-guolė Pulkauninkaitė iš vietininkės pareigų pasitraukė. Vietininkija persitvarkė sekančiai: vietininkės pareigas perėmė v.sl. Sigutė Dobkevičiūtė, adjutantė — v.sl. Violeta Mitkutė, „Birutės“ d-vės dr-kė Žibutė Balsytė, o jaun. skaučių d-kė v.sl. Stasė Tamulaitienė su pavaduotoja sl. Ema Dovydaitiene.

NUO VIETININKIJOS IKI „PALANGOS“ TUNTO

Daugiau kaip penkmetį gyvusios Los Angeles sesės dirbo, vis neturėdamos savo vietininkijos pavadinimo. 1956 metais jau girdisi, nors ir ne oficialiai,



Ramiojo Vandenyno rajono skautų, -čių stovykloje. Kairėje — s. Albinas Sekas.

Palangos vardas, bet istorija tyli, kas ir kur tą vardą pradėjo naudoti.

1957 m. gegužės 19 d. Vyr. skautininkės v.s. O. Zailskienės įsakymu Nr. 10, Los Angeles skaučių vietininkija jau oficialiai pasivadina Palangos vardu.

1957 m. rudenį Palangos vietininkija buvo išaugusi į pakankamai didelį vienetą, kad būtų galima įsteigti tuntą. Vietininkė v.s. S. Dobkevičiūtė kreipėsi į Seseriją.

1957 m. lapkričio 23 d.

Įsakymas Nr. 23 (121)

Palangos Skaučių Vietininkijai Los Angeles nuo 1957 m. lapkričio 23 d. leidžiu pasivadinti „Palangos“ skaučių tuntu.

v.s. O. Zailskienė
Vyr. Skautininkė

„Palangos“ tunto vadovių keitimasis tęsėsi, nes gyvame vienete pasikeitimai neišvengiami. Vienos vadovės pavargsta, kitos jas pavaduoja ir t.t. Tunto vadovių pasikeitima, tačiau, vieneto nesilpnino, nes kiekviena vadovė stengėsi prisidėti prie veiklos, kiek jėgos ir sugebėjimai leido.

1965 m. gruodžio 12 d. buvo pakrikštyta „Palangos“ tunto vėliava. Šiai iškilmingai progai buvo pakviesta net dvi poros krikšto tėvų: p. Ona Mikuckienė su s. Vladu Pažiūra ir ps. Ina Stadalnikaitė (dabar Petokienė) su s. Rimtautu Dabšiu. Labai jautrus ir džiuginantis momentas, kai dalyvaujant visiems skautams-ėms, jų tėvams ir svečiams, šventės metu vėliava buvo įteikta tuntininkei s. Alfai Pažiūrienei.



ARGENTINA

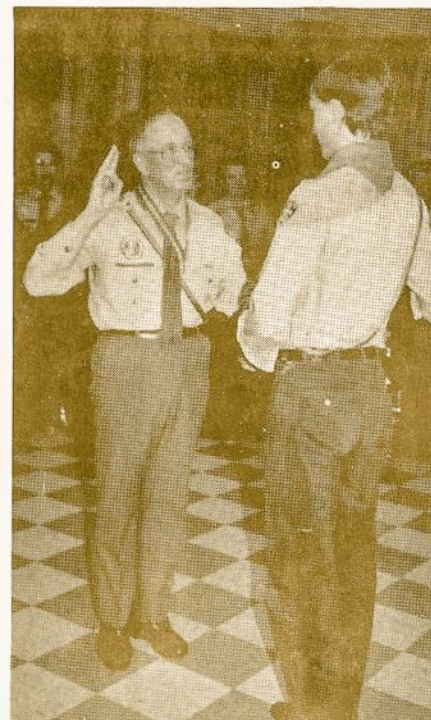


Jaunesniųjų skautų žaidimai

SEATTLE, WA

Seattle dabar veikia Valerijos Sparkytės vadovaujamas aktyvus būrelis būsimų skautų. Nuo birželio mėn. jau sėkmingai prarastos keturios iškylos (Discovery Parke, Seattle; Coulon Parke, Renton; Kursas latvių stovyklavietėje (iškyla su laužu); ir Washingtono Universiteto sode. Tėveliai aktyviai dalyvauja kartu su vaikais, ir iš viso susirenka maždaug 20 asmenų. Per kiekvieną iškylą stengiamasi gilinti vaikučių lietuvišką žodyną, nes dalyvauja nemažai „maišytų“ šeimų.

WORCHESTER, MA



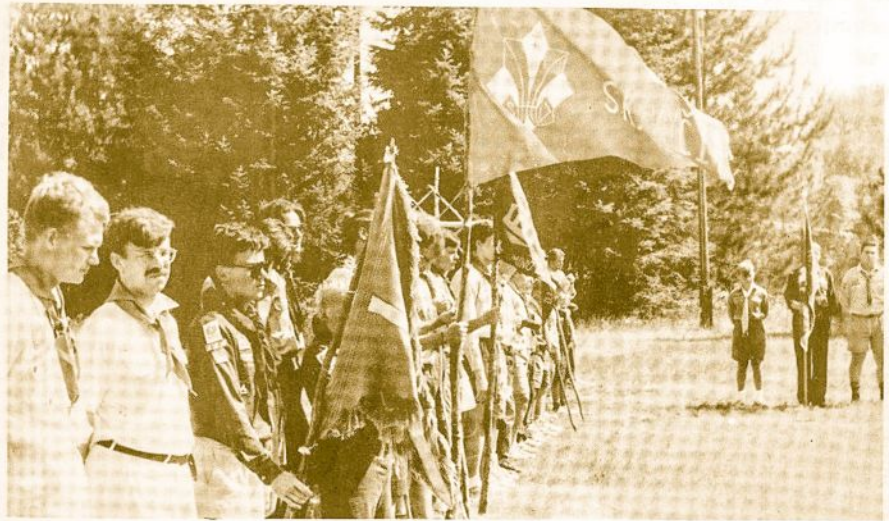
LSS Tarybos pirm. vs fil Sigitas Miknaitis sveikina ps. P. Mickų.

T. Meiluvienės nuotr.

ROMUVA



v.s. Feliksas Mockus Toronto skautų 40 metų sukaktuvinės stovyklos adjutantas.



Ps. Gražina Kavaliūnienė gauna Miško ženklą kaklaraištį, kairėj s. Vida Senkuvienė pravedė iškilmes.



Rochesterio ir Toronto skautės atlieka programą.



Vyriausias Skautininkas įteikia dovaną stovyklos viršininkui v.s. Feliksui Mockui.

Stasio Ilgūno nuotraukos



ROCHESTER

Ps. Audra Alksninytė-Holden afsisveikino su Rochesterio Dainavos vietininkija. Mes labai apgailestaujam, kad prarandam labai gerą vadovę. Dirbo labai tvarkingai ir skautės labai ją mylėjo. Linkime mielai Audrai daug laimės ir geros sveikatos ir lauksime sugrįžtant vėl į Rochesterį. vidury su gėlėm

ps. Audra, į dešinę Audros mamytė sesė Alksninienė, ps. Eugenijus Vidmantas, ps. Gražina Kavaliūnienė vietininkė, ps. Nijolė Draugelienė ir v.s. Stasys Ilgūnas.



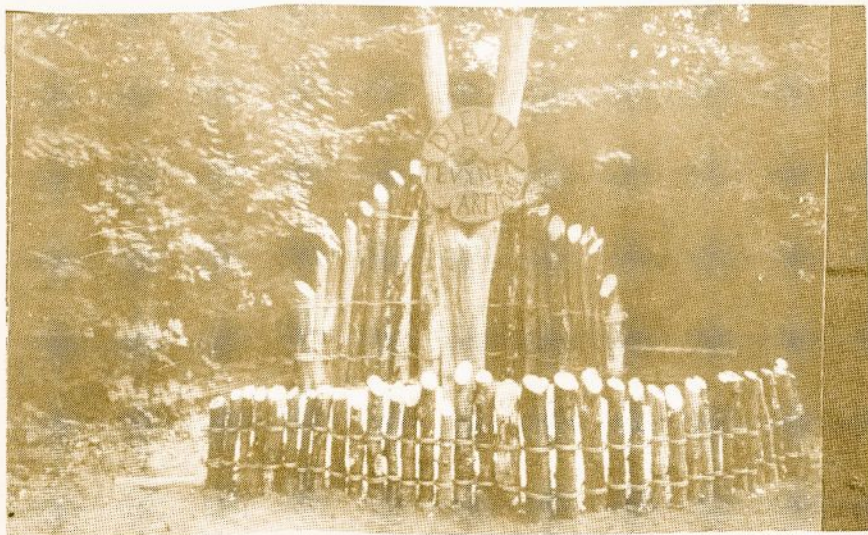
SUNKIOJI PIONERIJA RAKE

1991 vasaros stovykloje Rake, Michigano valstijoje, Čikagos skautai vyčiai ir s.v. kandidatai nusprendė įrengti skautišką papuošimą stovyklos įvažiavimo. Šioje vietoje nuo 1968 m. Tautinės stovyklos stovėjo v.s. Vlado Vijeikio pagaminti stogastulpiai, kurie ilgainiui sunyko — liko tik žibintai sankryžai apšviesti.

Stepo Puodžiūno vadovaujami broliai nupjovė ir atitempė rąstus iš pelkės, kurios vandens lygiui pakilus, medžiai išdžiūvo. Sustatė stačią rąstų sieną, kuri matoma nuotraukoje su arkliais. Priešais nusprendė įkasti dvišakį, panašų į skautų vyčių lazda, tačiau rąsto negalėjo žmogaus jėgomis ištempti.

Pasikvietė netoli gyvenantį ūkininką, kurio darbiniai arkliai bematant medį iš pelkės į kalniuką ištempė ir iki kelioko sankryžos atitempė. Dirbę visą savaitę, broliai pagaliau dvišakį įstatė, keldami virvėmis ir atremtu pagaliu.

Ant stačiojo dvišakio buvo prikaltos lentelės su įrašu „Dievai, Tėvynei ir Artimui“, kurios daug metų puoš Rako stovyklavietę ir sveikins atvykstančius.



LSS SESERIJOS VYRIAUSIA SKAUTININKĖ PRANEŠA

Vyriausių skautininkų nutarimu, bus paruošti „Tuntininkų konspektai“ ir jau artimu laiku pasiūsti visiems tuntininkams, -ėms ir vietininkams, -ėms.

Draugininkų suvažiavimas

Būtinai draugininkų ir skiltininkų lavinimas. 1992 metais planuojama suruošti draugininkų, -ių suvažiavimą jų lavinimo tikslu.

Skatinu Rajono atstoves praveisti skiltininkų kursus Rajonuose ar vienetuose.

Tiekimo ir knygyno skyriai

Paruoštas LS Seserijos tiekimo skyriaus skautiškų reikmenų kainoraštis ir užsakymo lapas. Taip pat paruoštas ir knygyno skyriaus kainoraštis ir užsakymo lapas.

Šie lapai informuoja ką galima įsigyti minėtuose skyriuose, kreipiantis į tų skyrių vedėjas. Užsakant knygas, ženkliukus ir kt., privaloma pilnai užpildyti užsakymo lapus ir pridėti atitinkamą mokesčio čekį.

Tiekimo sk. vedėja s. Zina Pocienė nusiskundžia, kad kai kurie vienetai nėra atsilyginę už jiems pasiūstus reikmenis.

LSS Tarybos akivaizdinis suvažiavimas

Šios LSS Vadovybės kadencijos pirmas LSS Tarybos akivaizdinis suvažiavimas vyko š.m. lapkričio 2-3 dienomis LeMont, IL. Svarstyti aktualūs LSS veiklos klausimai, priimti nutarimai. Priimti ir šie pakei-

LSS rajono vadeiva, -ė pavadinimas pakeistas į rajono atstovą, -ę.

Tėvynės ilgesio mazgelis, Lietuvai atgavus nepriklausomybę, pakeičiamas į Tėvynės meilės mazgelį.

Nutarta, kad 1993 m. Jubiliejinė stovykla JAV-se vyks Rako stovyklavietėje; Custer, MI.

Ruoškimės suvažiavimui

LSS skautininkų, -ių, židiniečių ir Akademinio Skautų sąjūdžio suvažiavimas, o taip pat skautų vyčių, vyresnių skaučių, gintarių ir jūros budžių suvažiavimas 1992 m. gegužės 23-25 dienomis vyks „Dainavos“ stovyklavietėje, esančioje netoli Manchester, Michigan. Visos sesės prašomos pasižymėti datą savo veiklos kalendoriuose ir iš anksto ruoštis suvažiavime dalyvauti.

Uniforma

LSS Seserijos aplinkraštyje Nr. 2, buvo pranešta, kad

keičiama Seserijos uniforma. Vietoj iki šiol dėvėtos uniforminės suknelės, bus dėvimi smėlio spalvos trumpomis rankovėmis amerikiečių skautų uniforminiai marškiniai ir tamsiai mėlynas sijonukas. **Dėmesio!** Nekeičiama skautininkų išėginė uniforma. Ji lieka kaip iki šiol – tamsiai mėlyna eilutė ir balta palaidinukė (bliūzelė). Taip pat nekeičiamos ir jūrų skaučių uniformos.

Vienetų veiklos apžvalga

Pradėjome naujus veiklos metus, bet dar nesu gavusi visų vienetų 1991 m. veiklos apžvalgų. Laukiu

Registracija – narių mokestis

Š.m. spalio 28 d. vienetų vadovėms buvo pasiūsti nauji tuntų-vietininkų registracijos lapai. Labai svarbu, kad visi vienetai tvarkingai ir laiku prišūtų Seserijos išdininkei vs Irenai Markevičienei registraciją ir narių mokesį iki š.m. gruodžio 31 dienos. Registracijos kopijos siunčiamos Vyriausiai skautininkei, Rajono atstovei ir „Skautų aid“ administratorei.



LS Seserijos vadijos posėdyje. Iš k. – VSP vs Laima Kiliulienė, js Milda Arlauskienė, s. Rūta Žilinskienė ir Vyriausia skautininkė s. Birutė Banaitienė.

SKAUTŲ AIDAS

4613 W. 106th Place
Oak Lawn, IL 60453

Rev. Juozas Prunsk
7114 S. Hamlin Ave
Chicago, IL 60629

ALP(LKA)3083
1992, Nr. 1

— Broli, kodėl po stovyklą basas vaikščioji? Stovyklos tvarka reikalauja, kad visi vaikščiotų apsiaavę batais.

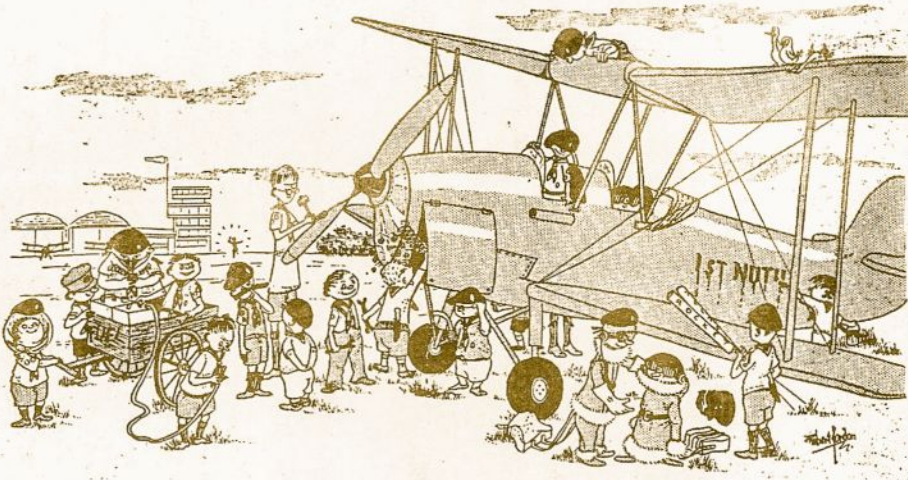
— Turiu naujus batus, o tėtė sakė, kad pirmosiomis stovyklos dienomis batai kojas spaus.

Skautiškę žaidynių dieną du skautai kalbasi apie varžybas:

— Vytukas kliučių taką perbėgo per dvi minutes.

— Neįmanoma, — atsako kitas.

— Vytukas surado trumpesnę kelią.



Draugovė susipažįsta su lėktuvais

Mama moko vaiką:

- Jonuk, ne taip laikai duonos riekę. Juk sviestuota pusė žiūri žemyn.
- Koks skirtumas, mamyte? Atkandu abi puses...

☆

Rima susitinka Liną:

- Kaip sekasi gydytis nuo slogos?
- Gydytojas liepė išgerti stiklą sunkos po karštos vonios.
- Ar tai padėjo?
- Kad vonioj labai daug vandens. Kai išgeriu, sunka netelpa.

☆

Mokytoja tikrina namų darbus šeštadieninėje:

- Nesuprantu, Sauliau, kaip vienas asmuo galėjo tiek klaidų pridaryti.
- O, tai ne vieno asmens darbas. Tėvelis man padėjo.

☆

Mama prie stalo:

- Jurgiuk, suvalgyk visus špinatus, kad dantys būtų stiprūs.
- O kodėl, mamyte, seneliui jų nedavei?

☆

Mokytojas dalina patikrintus vaikų rašinius:

- Jone, tavo rašinys apie šunį žodis į žodį toks pats, kaip tavo sesutės.
- Mes rašėme apie tą patį šunį, ponია mokytoja.

